චතාරික සමයේ පස්වන ඉරුදින

පළමුවන දේව ප්‍රකාශනය එසෙකියෙල් 37: 12–14

එසෙකියෙල් දිවැසිවරයාගේ පොතෙන් උපටා ගත් කොටසකි.

මාගේ ආත්මානුභාවය ඔබ තුළට පමුණුවා
ඔබ ජීවත් කරන්නෙමි.

සමිඳාණන් වහන්සේ මට කතා කොට මෙසේ වදාළ සේක. "නුඹ දිවැස්වැකි පවසමින්, 'මහෝත්තම දෙවි ස්වාමින් වහන්සේ මෙසේ වදාරණ සේකැ'යි කියන්න.

'මාගේ ජනයෙනි, මම නුඹලාගේ සොහොන් විවර කොට නුඹලාගේ සොහොන්වලින් නුඹලා නැගිටුවා, නුඹලා ඉශ්රායෙල් රටට පමුණුවන්නෙමි. එම්බා මාගේ සෙනඟෙනි! මා නුඹලාගේ සොහොන් විවර කොට නුඹලාගේ සොහොන්වලින් නුඹලා නැගිටෙව් විට මා සමිඳාණන් වහන්සේ බව නුඹලා දැන ගනු ඇත. නුඹලා ජීවත් වන පිණිස මම නුඹලා තුළ මාගේ ආත්මානුභාවය තිදන් කර නුඹලාගේ රටෙහි නුඹලා පිහිටුවන්නෙමි.' මෙසේ, ස්වාමින් වන මා එසේ වදාළ බව ද එය ඉටු කළ බව ද නුඹලා දැන ගන්නහු ය." සමිඳාණන් වහන්සේ මෙසේ වදාරන සේක.

දේව වචනය මෙසේ ය.

පිළිතුරු ගීය ගීතාවලිය 130: 1–8

පිළිතුර : සමිඳාණන්ගේ ප්‍රේමය තිරසාර ය.

ගීය : සමිඳුනි, දුක් සයුරේ සිට මම ඔබට මොර ගසමි.
සමිඳුනි, මාගේ හඬට සවන් දුන මැනව,
මාගේ කන්නලව්වට ඔබේ කන් යොමු කළ මැනව.
සමිඳුනි, ඔබ අපේ අයුතුකම් සටහන් කර තබන සේක් නම්,
විනිශ්චයෙන් බේරෙන්නට පුළුවන් කවරෙකුට ද?

එහෙත්, ඔබ කෙරෙහි ගරු බියෙන් සිටින පිණිස
ඔබ අපට කමාව දෙන සේක.
මම සමිඳුන්ගේ උපකාරය උදක් ම බලා සිටිමි.
එතුමන්ගේ වචනය කෙරෙහි බලාපොරොත්තුව තබමි.
පහන් වන තුරු බලා සිටින මුරකරුවන්ට වඩා, එසේ ය,
එළිය වැටෙන තුරු බලා සිටින මුරකරුවන්ට වඩා
මම සමිඳුන් එනතුරු බලා සිටිමි.

එම්බා ඉශ්රායෙල් ජනයෙනි!
සමිඳුන් කෙරෙහි බලාපොරොත්තු වන්න.
මන්ද, සමිඳුන්ගේ ප්රේමය තිරසර ය.
ගැළවීම මුළුමනින් ම එතුමන් අතෙහි ය.
එතුමාණෝ ඉශ්රායෙල් ජනයා
ඔවුන්ගේ පාප සියල්ලෙන් මුදා හරින සේක.

දෙවන දේව ප්රකාශනය රෝම 8: 8-11

ශුද්ධ වූ පාවුලු තුමන් විසින් රෝමවරුන්ට ලියන ලද හසුනෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

ක්රිස්තුස් වහන්සේ මරණින් උත්ථාන කළ
ආත්මයාණෝ ඔබ තුළ වැඩ වසන සේක.

මාංසික තෘෂ්ණාවලට වසඟවූවන්ට දෙවියන් වහන්සේ සතුටු කළ නොහැකි ය. එහෙත් දෙවියන් වහන්සේගේ ආත්මයාණෝ සැබැවින් ම ඔබ තුළ වාසය කරන සේක් නම්, ඔබ ජීවත් වන්නේ මාංසික තෘෂ්ණාවල නොව, ආත්මයාණන් තුළ ය. යම් කෙනෙකුට ක්රිස්තුන් වහන්සේගේ ආත්මයාණන් නැති නම්, ඔහු උන් වහන්සේට අයිති නැත. එහෙත් ක්රිස්තුන් වහන්සේ ඔබ තුළ වැඩ වසන සේක් නම්, පාපය නිසා ඔබේ ශරීරය මැරී ඇතත්, දමිටු බව නිසා ඔබේ ආධ්යාත්මය ජීවමාන ය. තවද, ජේසුස් වහන්සේ මළවුන් කෙරෙන් උත්ථාන කළ තැනැන් වහන්සේ ඔබ තුළ වැඩ වසන සේක් නම්, ක්රිස්තුස් ජේසුස් වහන්සේ මළවුන් කෙරෙන් උත්ථාන කළ තැනැන් වහන්සේ ඔබ තුළ වසන ආත්මයාණන් වහන්සේ කරණකොටගෙන ඔබගේ මරණීය ශරීර ජීවමාන කරන සේක.

දේව වචනය මෙසේ ය.

සුපුවත් ජය නද

ජොහන් 11: 25

"පුනරුප්පීවනය ද ජීවනය ද මම වෙමි:
මා අදහාගන්නා මැරුණත් ජීවත් වන්නේ ය"යි
ස්වාමින් වහන්සේ වදාරන සේක.

සුවිශේෂය

ජොහන් 11: 1–46 හෝ
11: 3–7, 17, 20–27, 32–45

සුවිශේෂක ජොහන් තුමාගේ ශුද්ධ වූ සුවිශේෂයෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

"උත්ථානය ද ජීවනය ද මම වෙමි."

මරියා සහ ඇගේ සොහොයුරිය වූ මාර්තාගේ ගම වන බෙතානියෙහි ලාසරස් නම් එක්තරා මිනිසෙක් අසනීපයෙන් සිටියේ ය. මේ මරියා වනාහි, සමිඳාණන් වහන්සේ සුවඳ විලේපනයෙන් ආලේප කර, සිය හිසකේවලින් උන් වහන්සේගේ පාද පිස දැමූ තැනැත්තිය ය. රෝගාතුර ව සිටි ලාසරස් ඇගේ සහෝදරයා ය. එබැවින් ඒ සොහොයුරියෝ, "ස්වාමිනි, ඔබගේ හිතමිතුරා අසනීපයෙන් සිටීය" යි උන් වහන්සේට දන්වා යැවූහ. ඒ ඇසූ කල ජේසුස් වහන්සේ කතා කොට, "මේ රෝගය මරණයෙන් කෙළවර වන්නක් නොවේ; මෙය දේව මහිමය සඳහා ය; මෙයින් දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයාණෝ මහිමයට පමුණුවනු ලබන සේකැ"යි වදාළ සේක.

ජේසුස් වහන්සේ මාර්තාට ද ඇගේ සොහොයුරියට ද ලාසරස්ට ද ප්‍රේම කළ සේක. එහෙත් ඔහු අසනීපයෙන් සිටින බව උන් වහන්සේට සැල වූ පසු, තමන් සිටි ස්ථානයෙහි ම දෙදිනක් නතර වී සිටි සේක. ඉන්පසු උන් වහන්සේ ශ්‍රාවකයන් අමතා, "අපි යළිත් ජුදා දේශයට යමු"යි වදාළ සේක.

(ශ්‍රාවකයෝ ද, "ගුරුදේවයෙනි, මේ ළඟ දී ජුදෙව්වරු ඔබට ගල් ගසන්නට මාන බැලූ හ. ඉදින් ඔබ නැවතත් එහි වඩින සේක් දැ"යි ඇසූ හ.

ජේසුස් වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, "දිවා කාලයට දොළොස් පැයක් තිබෙනවා නොවේ ද? යමෙක් දවල් කාලයෙහි ඇවිදින්නේ නම්, මෙලොව එළිය ඔහුට

පෙනෙන බැවින් ඔහු නොපැකිලෙයි. එහෙත් යමෙක් රාත්‍රි කාලයෙහි ඇවිදින්නේ නම්, ඔහු තුළ එළිය නැති නිසා ඔහු පැකිළේ ය"යි පැවසූ ජේසුස් වහන්සේ නැවතත් ඔවුන් අමතා, "අප හිතමිත්‍ර ලාසරස් සැතපී සිටියි: ඔහු පුබුදුවන පිණිස යන්නෙමි"යි වදාළ සේක.

එවිට ශ්‍රාවකයෝ කතා කොට, "ස්වාමිනි, ඔහු සැතපී සිටී නම් ඔහුට සුව වනු ඇතැ"යි කී හ. සැතපීම යන්නෙන් ජේසුස් වහන්සේ අදහස් කළේ ලාසරස්ගේ මරණය ය. එහෙත් ඔවුන් එය තේරුම් ගත්තේ නිදාගැන්ම යනුවෙනි. එබැවින් ජේසුස් වහන්සේ පැහැදිලි ලෙස කතා කරමින්, "ලාසරස් මියගොස් ඇත. ඔබ විශ්වාස කරන පිණිස, ඔබගේ ම යහපත සඳහා මා එහි නොසිටීම ගැන ප්‍රීති වෙමි. එසේ වී නමුත්, අපි ඔහු වෙතට යමු"යි වදාළ සේක. 'නිවුන්නා' යයි නම් ලත් තෝමස් අනෙක් ශ්‍රාවකයන් අමතා, "උන් වහන්සේ සමඟ නසින පිණිස අපිත් යමු"යි කී හ.)

ජේසුස් වහන්සේ වැඩම කළ විට, ලාසරස් සොහොන් ගෙයි තබා එදිනට දින සතරක් වූ බව දැනගත් සේක. (බෙතානිය ජෙරුසලමට ආසන්නය: දුර කිලෝමීටර් තුනක් පමණ ය. මාර්තාගේ හා මරියාගේ සහෝදරයාගේ මරණය ගැන අසා, ඔවුන් සනසන පිණිස ජුදෙව්වරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් පැමිණ සිටියහ.) ජේසුස් වහන්සේ වඩින බව මාර්තාට ආරංචි වූ විට, ඈ උන් වහන්සේ හමුවන්නට පෙරමඟට ගියා ය. එහෙත් මරියා ගෙදර නැවතී සිටියා ය.

මාර්තා කතා කරමින්, "ස්වාමිනි, ඔබ වහන්සේ මෙහි සිටි සේක් නම් මාගේ සහෝදරයා මැරෙන්නේ නැත. දැන් වුවත් ඔබ දෙවියන් වහන්සේගෙන් යමක් ඉල්ලුවොත්, දෙවියන් වහන්සේ ඔබට එය දෙන බව මම දනිමි"යි කීවා ය. "ඔබේ සහෝදරයා නැවත නැගිටින්නේ ය"යි ජේසුස් වහන්සේ ඇයට වදාළ සේක. මාර්තා පිළිතුරු දෙමින්, "අන්තිම දවසේ, පුනරුප්පීවනයේ දී ඔහු නැවත නැගිටින බව මම දනිමි"යි කීවා ය.

ජේසුස් වහන්සේ කතා කරමින්, "පුනරුප්පීවනය ද, ජීවනය ද මම වෙමි: මා අදහාගන්නා මැරුණත් ජීවත් වන්නේ ය: ජීවත් ව සිටින, මා අදහාගන්න කිසිවෙක් කිසි කලෙක නොමැරෙන්නේ ය. ඔබ මෙය අදහන්නෙහි දැ"යි ඇසූ සේක.

ඇ පිළිතුර දෙමින්, "ඔබ ක්‍රිස්තුවරයාණන් බවත්, දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයාණන් බවත්, ලෝකයට වැඩම කරන්නට සිටි තැනැත් වහන්සේ බවත් මම අදහමි" යි කීවා ය. (මාර්තා මෙසේ පවසා, ගොස්, ඇගේ සොහොයුරිය වූ මරියා කැඳවා, "ගුරුදේවයාණෝ වැඩම කර සිටිති: උන් වහන්සේ ඔබ කැඳවති"යි රහසින් කීවා ය. ඇ ඒ අසා නැගිට වහා ම උන් වහන්සේ වෙතට ගියා ය.

ඒ වනතුරු ජේසුස් වහන්සේ ගමට ඇතුළු නොවී, උන් වහන්සේට මාර්තා හමුවූ ස්ථානයෙහි ම නතර වී සිටි සේක. එවිට මරියා සනසමින් ඇ සමඟ ගෙයි සිටි ජුදෙව්වරු, ඇ විගස නැගිට බැහැර යනු දැක, ඇ හඬන පිණිස සොහොන් ගේ ළඟට යන්නී යයි සිතා ඇ පස්සෙන් ගියහ.)

මරියා ජේසුස් වහන්සේ සිටි තැනට අවුත්, උන් වහන්සේ දුටු කෙණෙහි පාමුල වැටී "ස්වාමිනි, ඔබ වහන්සේ මෙහි සිටි සේක් නම් මාගේ සහෝදරයා මැරෙන්නේ නැතැ"යි කීවා ය. ජේසුස් වහන්සේ, ඇ ද ඇ සමඟ ආ ජුදෙව්වරුන් ද හඬනු දැක, සිතින් සුසුම්ලා කැළඹී, "ඔහු කොතැන තැන්පත් කළාහු දැ" යි ඇසූ සේක. "ස්වාමිනි, ඇවිත් බැලුව මැනවැ"යි ඔව්හු කී හ.

ජේසුස් වහන්සේ හැඬූ සේක. එබැවින් ජුදෙව්වරු "බලන්න, උන් වහන්සේ මොහුට ප්‍රේම කළ තරම ය"යි කී හ. එහෙත්, ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක්, "අන්ධයාගේ ඇස් පෑදුවේ උන් වහන්සේ නොවෙත් ද? එසේ නම්, මේ මිනිසාගේ මරණය වළක්වන්නට උන් වහන්සේට නොහැකි වී දැ"යි කී හ.

එවිට, නැවතත් ජේසුස් වහන්සේ අතිශයින් කැළඹී, සොහොන් ගේ ළඟට පැමිණි සේක. එය වනාහි ගල් ගුහාවකි. එහි කට ගලකින් වසා තිබිණි. "ගල ඉවත් කරන්නැ"යි ජේසුස් වහන්සේ වදාළ සේක. "ස්වාමිනි, ඔහු මියගොස් සතර දිනකි, දැන් දුගඳත් ඇතැ"යි මළ තැනැත්තාගේ සොහොයුරියක වූ මාර්තා කීවා ය.

ජේසුස් වහන්සේ කතා කොට, "ඔබට ඇදහිල්ල ඇත්නම් ඔබ දෙවියන් වහන්සේගේ තේජශ්‍රීය අත්දකින බව මා කීවා නොවේ දැ"යි ඇට වදාළ සේක. එවිට ඔව්හු ගල ඉවත් කළහ. ජේසුස් වහන්සේ ඇස් ඔසවා, "පියාණෙනි, ඔබ මට සවන් දුන් නිසා මම ඔබට ස්තුති කරමි. සැමවිට ම ඔබ මට සවන් දෙන බව මම දැන සිටියෙමි.

එහෙත් මා මේ දේ කීවේ ඔබ මා එවා වදාළ බවට අවට සිටින සමූහයා අදහාගන්නා පිණිස ය"යි වදාළ සේක.

උන් වහන්සේ මෙසේ කියා, "ලාසරස් පිටතට එන්නැ"යි මහ හඬින් වදාළ සේක.

මැරී සිටි තැනැත්තා පිටතට ආවේ ය. ඔහුගේ අත් පා රෙදි පටිවලින් වෙළා තිබුණේ ය: මුහුණ රෙදි කඩකින් ඔතා තිබුණේ ය. "මොහුගේ බැම් ලිහා, යන්නට හරින්නැ"යි ජේසුස් වහන්සේ වදාළ සේක.

මරියා වෙතට ආ ජුදෙව්වරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් ජේසුස් වහන්සේ කළ දේ දැක උන් වහන්සේ අදහාගත්හ. එහෙත් ඔවුන්ගෙන් ඇතැමෙක් පරිසිවරුන් වෙතට ගොස් ජේසුස් වහන්සේ කළ දේවල් ඔවුන්ට සැළ කළහ.

සමිඳාණන් වහන්සේගේ සුභාරංචිය මෙසේ ය.

(වරහන් අතර කොටස් අත් හළ හැකිය.)